

[Undervisningsministeren]

»Styrelsen er af den opfattelse, at vi både tjener os selv og de frie skoletanker i det hele taget, hvis Den Frie Lærerskole får en lovsikring af det hidtidige eksistensgrundlag.«

Det er det, jeg har ønsket at give med dette lovforslag. Denne skoleform har eksisteret i 30 år på en tekstanmærkning, og vi ved, at en tekstanmærkning af denne art næppe ville blive stemt ud af finanslovforslaget, men den teoretiske mulighed ligger der. Jeg har fundet det rimeligt, at denne skoleform fik sikret sit eksistensgrundlag gennem en lovgivning, uden at vi derfor på nogen måde skulle blande os yderligere i skolens liv og virke, end det har været tilfældet igennem de 30 år, den har eksisteret.

Hr. Chr. Christensen kom med nogle bemærkninger, som jeg fandt overraskende, idet han stillede spørgsmål om, hvorvidt der var behov for et nyt seminarium. Jeg vil kun sige i den forbindelse, at jeg håber ikke, at den form for behovs- og kapacitetsbetragtninger i det hele fra hr. Chr. Christensens side også skal finde anvendelse på det frie skoleområde. Efter min opfattelse er styrken ved den lovgivning, vi har lavet her i folketinget omkring de frie skoler, at vi netop har haft frisindet til ikke at lægge behovs- eller kapacitetskriterier ned, men sagt, at denne skoleform er funderet på helt andre principper, nemlig at folkelige, religiøse og andre grupper i vores samfund, hvis de selv føler behov derfor, skal have mulighed for med statsstøtte at lave deres egne skoleformer. Som jeg hørte hr. Chr. Christensens ord, kunne de i hvert fald opfattes som en sabotage af dette princip, og det håber jeg i meget høj grad at jeg har misforstået.

Endelig rejste hr. Henrik Toft spørgsmålet om, på hvilke seminarier der i dag skulle skæres for at få plads til de to seminarieklasser på Det Nødvendige Seminarium. Dertil må jeg sige, at der ikke skal skæres nogen steder. Vi har hidtil haft fordelt en række af de på forhånd fastlagte seminariehold, og derudover har der været reserveret seminariehold til forsøg. Det er to af disse hold til forsøg, som nu er tiltænkt Det Nødvendige Seminarium, så der er ikke tale om nogen form for skæring i de ordinære hold på vore seminarier.

Jeg vil gerne slutte med endnu en gang at takke den store gruppe af ordførere, som

tilsagde deres positive holdning og deres velvillige behandling af forslaget.

Gerda Møller (KF):

Jeg ved ikke rigtig, om jeg kan sige tak for den garanti, jeg fik af ministeren, for ministeren siger jo på den ene side, at hun ikke vil røre ved de frie skolars status, men på den anden side siger hun: når det er sagt, så må jeg minde om, at der skal spares. Så har jeg jo ingen garanti for, at de besparelser ikke netop vil komme til at ske på anlægsudgifterne. Det har vi jo set med Johannesskolen, hvor ministeren først siger, at de udgifter er nødvendige, og derefter trækker aktstykket tilbage. Jeg synes ikke, jeg kan takke, og jeg tror heller ikke, at jeg har fået den garanti, jeg gerne vil have.

Med hensyn til evalueringen siger ministeren, at det har man ikke foretaget ved Det Nødvendige Seminarium, skønt man udtrykkelig sagde i begge aktstykker, at det var en forudsætning for at fortsætte, altså at cementere forsøgene, at det skulle foretages. Det har man ikke gjort, for det gør man ikke ved andre seminarier.

Men nu tager ministeren vel endelig ikke fejl, for Det Nødvendige Seminarium er jo ikke noget seminarium i ordets egentlige forstand. Det har vi jo under de behandlinger, vi har haft tidligere, tydeligt fået at vide. Jeg har brugt det udtryk, og det vil jeg gerne bruge igen, at det var jo smart af de folk deroppe, at de fandt på at give det navnet Det Nødvendige Seminarium. Det er jo ikke et seminarium, og det er også derfor, det skal have den status, som ministeren nu giver det i dette lovforslag.

Hvis man bygger på eksamenskaraktererne, vil jeg bede ministeren om at vende tilbage til betænkningen, vi afgav, sidst vi havde Det Nødvendige Seminarium til behandling, og se på de meget store forskelle, der var mellem censors og eksaminators vurdering af eleverne i mange tilfælde.

Til sidst vil jeg citere den tidligere undervisningsminister, som i et bilag til undervisningsudvalget siger følgende:

»En sammenligning mellem eksamensresultaterne ved Det Nødvendige Seminarium og landsgennemsnittet ved seminarierne i øvrigt må tages med forbehold som følge af den særlige studiesituation og den frihed,